

Брюксел, 3 ноември 2015 г.
(OR. en)

Междуинституционални
досиета:
2014/0258 (NLE)
2014/0259 (NLE)

13005/15
ADD 1

SOC 583
EMPL 385
MIGR 49
JAI 751

БЕЛЕЖКА ПО ТОЧКИ I/A

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители (I част)/Съвета
№ предх. док.:	6782/15 SOC 152 EMPL 78 MIGR 14 JAI 153
№ док. Ком.:	13157/14 - COM(2014) 559 final + 13158/14 - COM(2014) 563 final
Относно:	Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА за упълномощаване на държавите членки да ратифицират, в интерес на Европейския съюз, Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда по отношение на въпроси, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА за упълномощаване на държавите членки да ратифицират, в интерес на Европейския съюз, Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда по отношение на въпроси, свързани със социалната политика — <i>Приемане</i>

Приложено се изпращат на делегациите проекти за изявления, които да бъдат вписани в протокола от заседанието на Съвета.

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА

„Чешката република подкрепя изцяло Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда.

Въпреки това Чешката република продължава да изпитва съмнения относно наличието на изключителна компетентност на ЕС в областта от обхвата на протокола, предвид по-специално текста на член 82, параграф 2 и член 153, параграф 2 от ДФЕС (с двете разпоредби се дава възможност на Европейския парламент и Съвета да установяват минимални правила или минимални изисквания), както и Становище 2/91, в което Съдът на ЕС стига до заключението, конкретно в контекста на МОТ, че разпоредбите на дадено международно споразумение не са от такова естество, че да засегнат правилата, приети от ЕС, когато и в споразумението, и в законодателството на ЕС се определят минимални норми.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ИРЛАНДИЯ

„Ирландия би желала да подчертае, че подкрепя изцяло Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд на Международната организация на труда.

Ирландия обаче би желала да поясни, че според нея решението на Съвета за упълномощаване на държавите членки да ратифицират, в интерес на Европейския съюз, Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда по отношение на членове 1—4 от Протокола, свързани с въпросите на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, се отнася само за областите, които попадат в изключителната компетентност на ЕС, доколкото Протоколът може да засегне общите правила на ЕС.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО

„Обединеното кралство би желало да отбележи подкрепата си за Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г., както и това в протокола да се запише намерението му да го ратифицира.

Обединеното кралство желае да се отбележи виждането му, че не съществува изключителна външна компетентност за Съюза, произтичаща от Протокола по отношение на предмета, посочен в *решението на Съвета за упълномощаване на държавите членки да ратифицират, в интерес на Европейския съюз, Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси*. Следователно не е било необходимо за тази цел държавите членки да се упълномощават да ратифицират Протокола в интерес на Съюза. Съответно държавите членки би следвало да могат самостоятелно да вземат решение за ратифициране на Протокола.

Освен това Обединеното кралство счита, че тъй като проектът за *решение на Съвета по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси*, е мярка, предложена въз основа на част трета, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз, за него важи Протоколът (№ 21) към Договорите относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Следователно Обединеното кралство не счита, че е автоматично обвързано, както се предполага в съображение 9, да участва в решението на Съвета по простата причина, че участва в Директива 2011/36/ЕС относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него, и Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления.

В резултат на това Обединеното кралство няма да упражни правото си съгласно Протокол № 21 да се присъедини към *решението на Съвета за упълномощаване на държавите членки да ратифицират, в интерес на Европейския съюз, Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси*.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАЛТА

„Република Малта подкрепя изцяло съдържанието на Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда и възнамерява да го ратифицира.

Република Малта обаче има сериозни опасения от правно и процедурно естество във връзка с тези две предложения за решения на Съвета за упълномощаване на държавите членки да ратифицират протокола на МОТ.

Република Малта не счита, че съществува изключителна компетентност на ЕС, произтичаща от областите от обхвата на протокола, като се има предвид, че както член 82, параграф 2, така и член 153, параграф 2 от ДФЕС позволяват на Европейския парламент и на Съвета да установяват минимални стандарти, и като се вземе предвид Становище 2/91, в което Съдът е приел, по-специално в контекста на МОТ, че разпоредбите на едно международно споразумение, не са от такова естество, че да засегнат правилата, приети от ЕС, когато както в споразумението, така и в законодателството на ЕС се определят минимални стандарти. Следователно това поражда въпроси за това необходими и целесъобразни ли са предложените решения на Съвета. Освен това Република Малта изразява съжаление и за липсата на подробен анализ от Комисията относно разпределението на компетенциите, които обосновават необходимостта от тези решения, и за липсата на яснота в окончателния текст, описващ степента на упражняване на компетентността (изключителна или споделена).

В допълнение Република Малта все още не е убедена, че използването на член 218, параграф 6 от ДФЕС като процедурно правно основание е уместно, като се има предвид, че член 218, параграф 6 от ДФЕС гласи, че Съветът „по предложение на преговарящия,“ може да приеме решение относно сключването на споразумения между Съюза и международни организации. Когато се назначава преговарящ, това трябва да става с решение на Съвета, както е предвидено в член 218, параграф 3 от ДФЕС, втората част на изречението. Във връзка с посочения по-горе протокол с решение на Съвета не е даден мандат за преговори и приемане на протокола в рамките на 103-тата Международна конференция по труда. Поради това член 218, параграф 6 от ДФЕС в най добрия случай е под въпрос като процедурно правно основание.

Независимо от посочените по-горе опасения от правно естество, с оглед на значението на Протокола, който Малта напълно подкрепя, Република Малта реши да се въздържа от гласуване по тези решения.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ПОДКРЕПЕНО ОТ РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ, УНГАРИЯ И РУМЪНИЯ

„Комисията представи две предложения за решения на Съвета за упълномощаване на държавите членки да ратифицират, в интерес на Европейския съюз, Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда за частите, които са от компетенциите на Съюза 1) в съответствие с член 153, параграф 1, букви а) и б) от ДФЕС или 2) в съответствие с член 82, параграф 2 от ДФЕС. Член 218, параграф 6, буква а), подточка v) от ДФЕС е посочен като процедурно правно основание за решенията на Съвета.

Федерална република Германия подчертава юридическата и политическата значимост на Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г. на Международната организация на труда. Тя изрично подкрепя целите на инструментите и ратифицирането на протокола от всички държави членки също така и в интерес на Съюза, както и призова към държавите членки да го ратифицират, и ще започне процеса на ратификация в Германия възможно най-скоро.

Съществуват обаче различни правни становища относно свързаните с това процесуални норми, които все още не могат да бъдат решени. От гледна точка на Германия член 218, параграф 6, който е използван за процедурно правно основание, не е подходящ за тази цел. Въпреки това поради правното и политическото значение на протокола, Федерална република Германия е готова да подкрепи представените предложения и да пренебрегне процесуалните опасения, изложени в писмените ѝ бележки от 23 октомври 2014 г. Във връзка с това Федерална република Германия одобрява настоящото решение независимо от правното си становище по тълкуването на член 218, параграф 6 от ДФЕС.

Федералното правителство желае да се възползва от тази възможност, за да проучи, заедно с държавите членки и Европейската комисия, осъществимите начини за съгласуване на процедурните интереси на държавите — членки на ЕС, като автономни участници в МОТ, от една страна, и на Европейския съюз, като пазител на достиженията на общностното право, от друга страна.“